

niki", a we Antiochiji nejpërwej „ŕšchesczijanŕ" pomènone
 Pòs. st. 11, 26. Ršchesczijanŕ su togodla Jesuŕowe hu-
 niki, kotarež Jesuŕa sa ŕwojogo huzabnika hufnaju. Wono
 paŕ jo togo Woschza a jogo wola, až my pschi jogo huzbe
 wostasch dejmy. Pscheto jogo Woschz jo s ñebja groniŕ
 Matth. 17, 5: Ten jo moj ŕhn ten lubowany, we kota-
 remž ja dobre spodobane mam, togo ŕluchajscho! A won,
 nasch Humožniŕ jejo Matth. 23, 8: Taden jo wasch hu-
 zabniŕ, Kristus. Zo paŕ namaŕajomy jogo huzbu? we tom
 ŕwètem piŕine! Rowno ako schyŕno piŕmo teke wot ñogo,
 ako wot togo wèrnego Boga, nutschdane jo (2 Tim. 3, 16,)
 taŕ hordujo nam jogo Boža huzba, kotaruž won tudy na
 semji huzht jo, wosèbnie nowem testamentsche wot tych ŕwè-
 tych evangelistow a pošlow hopiŕana. A pschi teŕŕamej
 jogo huzbe dejmy my až do ŕmerschi wèrne wostasch. My
 ñedejmy na jeje wèrnosczi zwiblowasch, jeje ŕe ŕromasch,
 ju sapresch, daniž wot teŕŕameje wotpadnuŕsch, gaby nam
 tež janžel s ñebja druge evangeliom pratkowaŕ. Gal. 1, 8.
 Wono naŕ ñedej niz, daniž zescz, daniž ŕromota, daniž
 hužhtŕ, daniž žkoda, daniž žyweñe, daniž ŕmersch wot jogo
 huzby wothobroschisch. My dejmy wele wèžy s Pètschom
 k ñomu groniŕsch: Rnežo! ku komu derbimy hysch? ty masch
 ŕłowa togo ñimernego žyweña! A won nam wotgronijo
 (Jan. 8, 31): gaž wy bužoŕcho wostasch we tom mojom
 ŕłowe, ga scžo wy moje wèrne hufniki.

Ta pschibega teje wèrnosczi, kotaruž my Jesuŕu pschibegaŕsch
 dejmy, zo dalej na to, až my jogo pschifaŕnam až do ŕmerschi
 pošlufchne buŕsch zomy.

Taku pošlufchnoscž hopoŕasaschtej tej hufnika pscheschi-